
FILMUL COMPLECT

Printul Vesel

ROMAN-CINEMA de PAUL LORES

JULIA FAYE și DAVID BUTTLER

In acest număr : Biografia lui Joseph Schildkraut și Julia Faye

---

Redacția
și
Administrația :
Str. GUGLOZEI
No. 56
București

FILMUL COMPLECT

— Revistă Săptămânală —

Directori-Proprietari :
GH. STELLATU & A. SOTIRULIS

Orele de birou: 4—6 p. m.

Condițiuni
de abonare în
țară :

Un an	Lei 280
Șase luni „	145
Trei luni „	75
1 număr „	6

PRINȚUL VESEL

ROMAN-CINEMA DE PAUL LORES

Traducere de Gh. Stellatu

FILM P. D. C.

DISTRIBUȚIA

Prințul Zadie Sicava	JOSEPH SCHILDKRAUT
Prințesa Sofia	JULIA FAYE
Betty Ford	MARGUERITE DE LA MOTTE
Doamna Gordon	HELEN DUNBAR
William Grook	DAVID BUTTLER

SHARLES CIVAN & NYAN ADUN

PRINTUL VESEL

CAP. I

Printul Zadie Sicava era un monarh autentic și, ca și sora sa prințesa Sofia, era aliat cu familiile regale cele mai ilustre.

Din nefericire, era un rege fără regat.

Câteva luni mai înainte, el fusese pe neașteptate răsturnat de pe tronul său de un cutremur de pământ, care în trei zile făcu să dispară în fundul mării insula Sa-firelor, regatul său. Din cauza acestei catastrofe, printul moștenitor și sora sa se refugiară în America.

Ei se instalaseră la New-York, într'un hotel de rangul al treilea, și trăiau din greu din vânzarea câtorva bijuterii pe care putuseră să le scape din dezastru.

Printul, în camera sa de dormit, modest mobilată, dormea încă într'un vulgar pat de fier cu capul așezat pe o pernă pe care nu era brodată nici coroana regală, când fu deodată smuls din reveria sa.

Unul din foștii săi curtezani îl deșteptase și îi zise închinându-se cu cel mai mare respect:

— Am onoarea să avertizez pe Alteța Voastră că s'a apropiat ora când trebuie să vă sculați.

După ce trimise pe la toți dracii și sfinții într'un mod care nu avea nimic protocolar, pe curtezanul, care venise să-i turbure somnul degeaba, printul se întinse.

— Mă scol, murmură el, imediat.

El îmbracă o pijama, se încălță cu o pereche de pantofi de casă și trecu în camera vecină.

Acolo îl așteptau, cu capul descoperit, doi mari seniori ai fostului său regat, cari nu vroiseră să-și părăsească suveranul și care continuau să facă probă de același respect și devotament ca și cum Curtea ar fi existat încă.

Unul era primul șambelan, celalt, secretarul particular al Alteței Sale.

Ambii făcură cele trei reverențe obicnuite, se informară de sănătatea lui, întrebându-l dacă dormise bine. Acesta foarte tânăr și de caracter vesel, se amuza în fiecare zi de dimineață de mica comedie pe care o jucau cei doi curtezani, totdeauna tot atât de grăbiți, de atenți, ca în timpul prosperității lui.

— Scumpii mei amici, le răspunse el, vă mulțumesc de sollicitudinea d-voastră. Am dormit admirabil, și aș mai fi dormit încă, dacă Sir George n'ar fi venit să mă deștepte.

Printul tăcu. El observase într'un colț al camerei pe sora Sa, prințesa Sofia, o încântătoare tânără fată cu părul negru, cu ochi albaștri ca cerul, care, cu toată nenorocirea prezentă, păstra în cuvintele și acțiunile ei o distincție într'adevăr regească, fapt ce n'o obliga să fie tristă sau să piardă sensul practic.

Frumoasa prințesă își iubea enorm fratele și unicul ei gând era să reușească să scape din penibila situație în care se găseau.

— Tot glumești într'una, scumpul meu frate, îi zise ea. Mi se pare că ar fi mai bine să te gândești cum să câștigi bani, căci poziția noastră devine din ce în ce mai precară.

— Știu bine, surioară, răspunse el, că nu sunt capabil de nimic; în afară de meseria mea de print.

— Acest lucru mă întristează.

În acel moment, un servitor aduse pe o tăviță, după cum ordona eticheta, «Curierul Alteței Sale». Acest curier de altfel nu era foarte important: el era compus din două sau trei jurnale și dintr'un plic larg. Zadie luă plicul și zise desfăcându-l cu o oarecare teamă:

— Un cataclism a înghițit regatul nostru, dar el s'a ferit bine să înghită și pe creditorii noștri. Pariez că acest plic ne este trimis de unul din ei.

— Te înșeli, replică vesel tânăra fată luând scrisoarea, este o invitație:

«Miss Cinthia Stevens roagă pe printul Sicava și pe prințesa Sofia Sicava să asiste la serata pe care o dă Joi 28 Octombrie».

«Se va dansa»
New-York. A cincea alee.

Fără să se sinchisească de prezența șambelanului și a secretarului, prințesa Sofia isbucni în râs:

— O invitație pentru o serată tocmai așteptam, căci Cinthia a înebunit după fratele meu.

— Glumești, surioară.

— Eu! Niciodată n'am vorbit atât de serios, pasiunea pe care o resimte pentru tine această tânără miliardară este cunoscută de toată lumea.

Și ea puse sub ochii fratelui ei un jurnal monden, pe prima pagină a căruia se găsea un articol încadrat cu un creion albastru:

«Pentru a deveni soțul bogătașei Cinthia Stevens, prițul Zadie Sciava n'ar avea de zis decât un singur cuvânt, dar acest cuvânt el nu l'a spus încă ; pentruce?»

— Aceste jurnale sunt de nesuferit cu indiscrețiile lor, murmură tânărul om înălțând din umeri.

— Pentruce, continuă Sofia, prițul nu zice acest cuvânt care ar face din el un miliardar? Dar, foarte simplu, fiindcă nu face nimic la fel ca ceilalți oameni.

În timpul acestei conversații, șambelanul se apropiase și contempla cu atenție o mare fotografie de femeie, plasată în evidență pe birou. După ce o examinase mult timp, fostul curtezan o remise la locul ei suspinând și întorcându-se spre Zadie:

— Scumpul meu priț, zise el înfine, cu un ton de respectuos reproș, nu pot să înțeleg pentru ce refuzați să vă căsătoriți cu Miss Cinthia Stevens. Priviți! nu-vă vine să spuneți că este născută pe treptele unui tron?

Prițul n'aruncă decât o privire distrată spre potretul tinerei miliardare.

— Tocmai pentru această, răspunse el; mă tem de un nou cutremur de pământ!

— Tu vei veni, Zadie, la serata Cinthiei! nu-i așa? murmură tânăra prițesă cu o insistență aproape rugătoare.

Prițul zâmbi.

— Voi merge pentru ați fi agreabil, răspunse el; văd că unica mea surioară are intenția, și ea, să mă facă să cer în căsătorie pe bogata moștenitoare.

— Nu mă ascund, dar vreau asta pentru binele tău: Zadie întrerupsese această discuție, care aproape întoate zilele, era reluată în același termen aproape între frate și soră, pentru a trece în camera vecină unde termină repede toaleta sa.

Abia sfârșise cu această ocupație importantă, când zgomotul unei discuțiuni parveni la urechile lui.

Nerăbdător prițul reveni în prima cameră și găsi pe fostul său șambelau certyându-se cu proprietarul hotelului. Acesta, care de câte va săptămâni nu primise nici un acot, părea că vrea să-și impuie voința sa. Fără să se sinchisească nici de prițesă, nici de șambelau nici de secretar particular, el intrase sgomotos, cu pălăria pe cap și cu pipa'n gură.

— M'am săturat, isbucni, de aceste Altețe fără un franc în buzunar! Nu se închiriază atâtea camere când n'ai nici cu ce să-ți plătești mncarea!..

— Băgați de seamă! replică șambelanul indignat, asta-i lipsă de respect. Aveți grije să nu fiți pedepsit.

— Puțin îmi pasă de tine și de prițul tăn, reluă proprietarul din ce în ce mai exasperat. Vă previu că dacă nu-mi plățiți pensiunea d voastră, dacă nu voi avea banii în seara aceasta chiar, puteți să vă duceți să locuiți sub cerul înstelat în parcul „Prinților“ odată ce priț este!.. sau sub poduri, dacă așa vă este plăcerea! Nu mă interesează..

În acel moment, Zadie interveni; cu tot curajul său, proprietarul fu impresionat de mândra prestanță a aristocratului său locatar.

— Veți primi bani în seara aceasta chiar, îi declara el cu un ton calm și plin de demnitate, numai vă sfătuesc să fiți cuviincios și vă anunț că nu voi tolera din partea d-voastră nici o insolență.

Și Zadie, cu un gest într'adevăr regesc, îi arată ușa.

Mirat el singur că nu găsește nimic să răspundă, omul eși tot amenințând.

Prițesei Sofia îi veni aproape să plângă.

— Ce brută! murmură ea, lată unde suntem reduși!..

— Fii fără teamă, zise-tânărul om. Mă duc să văd smaragdul care ne rămâne. Poate că voi primi uu preț bun.

— Da, dar după aceia? suspină tânăra fată.

— După aceia? Va fi rândul decorațiilor cu diamante.

— Tremur, murmură ea, gândindu-mă la ce vom deveni când toate bijuteriile noastre vor fi vândute unele după altele..

Zadie întristat de neliniștea pe care o exprimau cuvintele tinerei fete o luă în brațe și o mângâie:

— Nu te dezola, surioară. Sunt decis să mă.. însor. În timpul seratei Cinthiei îți promit că mă voi supune la tot ce va dori Cinthia și că voi suferi toate.. cu curaj.

Câteva clipe mai târziu, prițul strecură în buzunarul său cutioara care conținea smaragdul și după ce-și îmbrățișă sora, el scoborâ scările fluerând.

CAP. II

Recepțiunea dată de Cinthia Stevens, și la care trebuia să se găsească elita întregii societății New-yorkeze, produse în saloanele din a 5-a alec o vie emoție. Toate tinerile fete concureau pentru ca să eclipseze pe rivalele lor printr'o toaletă mult mai la modă sau prin bijuterii de un preț considerabil.

Cu toate astea, printre invitate, câteva erau departe de a fi miliardare sau chiar simple milionare.

Acesta era cazul blondei și încăntătoarei Betty Ford, care, rămasă aproape fără avere, trăia cu tușa ei, D-na Gordon, într'un mod din cele mai modeste.

Betty, de natură foarte independentă, reușise mult timp să respingă pe tinerii aleși de tușa ei, dar cele două femei aveau numeroase datorii și când creditorii începură să-și arate dinți d-na Gordon știind că o tânără femeie trebuie să-și creeze un cămin (sau mai bine zis să-și găsească un soț bogat) sfătui pe Betty să accepte ca soț pe William Grook, unul din regii petrolului.

— Scumpa mea, îi zise ea, sunt obligată să-ți vorbesc astfel din motive foarte serioase. Suntem la capătul resurseilor. Vreau să profit de bunele relații ce am încă, pentru ca să-ți găsească un soț bogat, înainte de a fi prea târziu.

— Te voi asculta, tanti, chiar dacă inima mea nu va fi supusă.

— Iarăși te plângi! Ai un noroc colosal, William te adoră!

— Din nefericire, lucrul acesta nu este reciproc. Eu nu-l iubesc de loc! de loc!

— Este cu toate acestea un băiat cumsecade.

— Nu zic contrariul dar asemenea lucruri nu se comandă.

— Ah! cât de puțin te gândești, murmură d-na Gordon ridicând brațele spre cer.

Tușa și nepoata tăcură, schimbând numai câte o privire care zicea multe.

— Lasă, dragă tușico, zise înfine Betty suspinând, voi face tot ce vei vrea; William s'a arătat totdeauna drăguț și poate că n'o să cad totmai rău.

— Bine ai vorbit, mititico. Acum, declară d-na Gordon care din supărată devenise deodată surâzătoare, este indispensabil să te duci la serata dată de Cinthia. William va fi acolo, și pentru nimic în lume, nu aș vrea să cadă amoretat de una din acele fete care nu vor lipsi să dea târcoale miliardelor lui.

— Desigur, murmură Betty, dar știi bine tanti, că îmi trebuie o toaletă,

D-na Gordon rămase puțin cam zăpăcită. După câteva minute de meditație, ea găsise soluția problemei.

Ea se îndreptă spre micul salon, luă un portret care trebuia să fie al vreunui Senior necunoscut de toți muritorii și de d-na Gordon chiar și punându-l sub ochii tinerei-fete:

— Acest tablou n'are pentru mine nici o valoare, zise ea cu curaj, odată ce-ți trebuie o rochie pentru a te duce la serată, și-l fac cadou. Inchipește-ți că este

o capodoperă și-l vei vinde foarte scump.

Betty, care mai văzuse și altele în timpul existenței plină de mizerii pe care o ducea de câte-va luni, nu făcu nici-o observație. Ea înfășură pânza în câteva jurnale vechi, își puse pălăria și eși. Ea se îndreptă spre un bătrân anticar: tatăl Korbec cu care se mai găsisse în relațiuni în niște circumstanțe aproape asemănătoare.

Korbec, care era socotit ca foarte bogat, cumpăra orice obiect, dela un inel de aur până la un elefant, bineînțeles dacă ar fi putut câștiga ceva. Fin cunoscător în tablouri și bijuterii, el dădea câteodată lovituri în stil mare cumpărând obiecte pe un preț derizoriu.

Tocmai la acest demn negustor prințul Zadie, pentru ca să-și vândă smaragdul venise la rândul său.

După ce studiasse piatra cu ajutorul unei lupe, Korbec sfârși prin a declara că ea nu era prea frumoasă, dar în speranța că va încheia cu clientul său mai târziu o altă afacere, mai avantajoasă, el oferi 200 de dolari.

— Drăce! murmură prințul mirat, îmi dați a cincea parte din ce merită! Prea exagerați d-le!

— Vă dau 200 dolari, repetă bătrânul cu un ton sec. Nu pot să fac mai mult.. Voi fi poate obligat să o păstrez mult timp până ce să găsească un client.

Tânărul om avu un moment ideea să dea acestui bătrân cămătar o severă corecțiune, dar în fine el se hotărî să rădă de tot ce l se întâmpla și să accepte oferta.

— Dați-mi banii, zise el.

— Un altul v'ar fi oferit poate mai puțin decât mine, murmură Korbec, în timp ce micii lui ochi străluceau. De altfel nu sunteți forțat să acceptați.

Afacerea odată încheiată, puse neglijent bancnotele în buzunarul vestei sale și se pregătea să iasă când, traversând salonul în care se găsea o mulțime de tablouri și de obiecte prețioase, el se întâlni cu o încântătoare fată, cu părul blond, cu ochii albaștri, care nu era alta decât Betty Ford care se pregătea să pue în practică sfaturile tușei sale.

Un mic accident îi făcu să se reîntoarcă: mânerul bastonului lui se agățase de sfiorica tabloului pe care îl avea Betty sub braț.

El se scuză de stângăcia sa și se îndreptă spre ușe, dar se opri aproape imediat, reținut de un sentiment de curiozitate și poate și de superstiție. El găsea foarte frumoasă pe aceea pe care destinul o pusese în calea lui.

Din locul în care se găsea, el auzi foarte distinct tot ce se vorbea între cămătar și vizitatoare.

— Acest tablou este o smălălitură declară acesta, este tot așa de rău pictat ca și desenat.

— Cât putești să-mi oferiți în împrumut? întrebă Betty fără să se intimideze, știind din experiență că Korbec avea ca principiu să tocmească mult timp marfa pe care vroia să o cumpere.

— Nici un dolar, răspuse el.

— Preferai poate să vi-l vând?

— Nu-l vreau, la nici un preț. N'aș da pe el nici doi dolari.

Prințul, care fierbea de nerăbdare, trata în gândul său pe Korbec drept pasăre hrăpăreață, drept bătrân crocodil și el avea mare poftă să-l numească porc în fața lipsei sale de curtoazie.

Deodată, el se apropie și aruncă o privire spre tablou.

— Imi permiteți, zise el politicos, am

Mănerul bastonului său se prinse de sfoara tabloului

auzit fără să vreau câteva cuvinte din conversația d-voastră și fiindcă colecționez diferite pânze, doresc să o admir și pe aceasta.

Fără să aștepte răspunsul lui Korbec, el luă portretul din mâinile tinerei fete și îl contemplă câteva clipe.

Betty aștepta neliniștită.

— Oh! Oh!... făcu el peste puțin, văd că nu m'am înșelat. Acest portret este fermecător. Posedați în el, o adevărată capod'operă domnișoară.

Korbec examină pe prinț cu toată puterea ochilor lui mici și vicleni, pe care îi îndreptă după aceia spre tablou, cu teama de a fi pierdut o bună ocazie.

Betty, încurajată de cuvintele lui Zadie, murmură:

— După cum văd, colecționați amintirile monarhiilor dispărute?

— Aveți dreptate, răspuse vesel prințul. Casa mea este plină cu ascemenea suvenir.

— Atunci, reluă ea puțin cam intimidată, acest tablou poate că vă convine?

— Opera nu este de prim ordin, dar are oarecari calități, zise deodată cămătarul, voind să cumpere acest tablou cu un preț derizoriu dela Betty și după aceia să-l revândă acestui tânăr care nu cunoștea nimic.

Din nefericire, era prea târziu.

— Voiți, d-ră, chestionă grav prințul detronat, să-mi cedați acest tablou pentru 200 dolari? Este ce-i drept, cam prost plătit, dar pentru moment nu pot să consacru o sumă mai importantă.

Betty n'avu nici un moment ideea să se tocmească pentru a obține un preț mai ridicat dela acest «amator luminat».

— Accept, răspuse ea cu o grabă care amuză mult pe Zadie. Portretul vă aparține. Sub privirile mirate ale lui Korbec, prințul scoase din buzunar bancnotele pe care le primise în schimbul smaragdului, și cu o nepăsare magnifică, regească, el remise tinerei fete, banii.

După aceia înclinându-se adânc ei eși, ținând sub brațul său portretul seniorului necunoscut.

— Cred, murmură prințul, că decorațiile cu diamante vor fi vândute mai repede decât mă gândeam... Cu atât mai rău!... Această tinăra fată este într'adevăr încântătoare. Iată-mă iarăși fără un dollar în buzunar și cu toate astea cred ca Titus, unul din predecesorii mei că nu mi-am pierdut ziua degeaba.

CAP. III

Hotelul Britz avea o calitate remarcabilă: aceea că în 5 ani, câte odată mai puțin chiar, funcționarii localului se retrăgeau îmbogățiți. La acest hotel se instalase miliardara Cinthia, care mai avea slăbiciunea să creadă că va mai putea fi iubită pentru frumusețea ei, sărmana! cu toate că nu era nici prea tinăra, nici prea frumoasă. De altfel era prea bogată pen-

tru ca să excite un sentiment desinteresat în inima vre-unui tânăr.

Tinăra fată, foarte ocupată de recepțiunea pe care o dădea în seara aceea chiar în grădinile și în sala hotelului și la care toată elita societății fusese invitată, se găsea în biroul ei, când prințesa Sofia, intră:

— Sper prințesă, zise Cinthia, că fratele d-voastră îmi va face marea onoare să vie în seara aceasta?

— El nu va lipsi, răspuse tinăra fată grăbit, dela recepțiunea d-voastră.

Ele vorbiră mult timp de o mulțime de lucruri banale cu o afecțiune și o prietenie care, dintr-o parte și din alta, era rezultatul unui calcul.

Cinthia, foarte mândră, voia să aibă la balul ei pe prinț și prințesă, pentru ca numele acestora să figureze, în jurnale pe lista invitaților; în plus, ea iubea la nebunie pe monarhul decăzut.

La rândul ei, Sofia care vedea în această creatură pe viitoarea ei cumnată, avea toate motivele posibile să se arate prietenoasă și grațioasă față de ea. Când cele două femei, se despărțiră, Sofia se asigură că Cinthia nu putea s-o vadă unde se duce.

Prințesa Sofia avea un motiv special să viziteze hotelul Britz. Cu toate că fratele ei nu-i ceruse nici un ajutor până în prezent, ea dădea la Britz lecții de educație și de politețe, câtorva personaje de discreția cărora era asigurată. În felul acesta, William Grook unul din regii petrolului, devenise elevul ei.

El era un băiat vesel, care după ce fusese împărțitor de afișe și cowboy, devenise de-odată bogătaş, cumpărând pentru nimic aproape niște terenuri, unde puțin după aceea se descoperise niște zăcăminte de petrol de o abundență inepuizabilă.

Cu toate acestea dacă William devenise bogat, el era sărac încă în bune maniere. El știa lucrul acesta, și ambițiunea câștigându-l, își puse în gând să devie un gentleman corect, să se căsătorească cu o tinăra fată și să figureze în lumea miliardarilor, la care, datorită averii sale, avea dreptul să aparție.

Sofia, în ziua aceasta, la el venise. Ea întrebă pe servitorul care veise să-i deschidă dacă d-l Grook este acasă. Valetul răspuse că este în salon și dându-se la o parte pentru a lăsa pe prințesă să intre, el se îndepărtă ca să-și anunțe stăpânul.

Cinci minute mai târziu, William intra cu pălăria pe o ureche și cu o țigară de

foi în gură, îmbrăcat cu un costum care nu era de un gust perfect.

— Imediat lecția începui:

— Vă rog, d-le, descoperiți-vă, sunteți în fața unei femei. Și această țigară? Trebuia să vă debarasați de ea, înainte de a intra aci.

— Miss, țigara aceasta este o veritabilă havană autentică, care costă 10 dolari. Credeam din contra, că veți fi mândră, văzând că în prezența d-stră nu fumez o simplă țigaretă.

Sofia rămase un moment mirată față de atâta naivitate, simțind cât de dificilă era opera ei. Nu-i făcuse oare, câteva zile mai înainte, un răspuns asemănător, relativ la pălăria sa de fetru?

— Nu mi-e rușine de pălăria mea. Știți că m'a costat 60 dolari? Este tot ce se poate găsi mai bun.

Cu o oarecare răbdare, trebuia să facă pe acest țaran miliardar, să înțeleagă că prețul unei pălării sau a unei țigări de foi, nu-l împiedică să se arate foarte nepolitic. Ea vorbi cu atâta încredere și veselie încât William nu se supără de loc și primi liniștit cearta. Cu toate acestea zise ca un om inteligent:

— Cred, prințesă, zise el înfine, că vă pierdeți timpul cu mine, căci niciodată nu voi putea să-mi schimb manierele!

Prințesa care nu voia să-și piardă timpul, nu luă în serios această observație.

— Nu mergeți așa de repede. N'aveți destulă încredere în d-voastră și cum se zice în Franța, Paris n'a fost zidit numai într-o lună. Încetul cu încetul progresați și vă afirm că ținuta d-voastră se ameliorează zilnic.

Această declarație păru că cauzează cea mai mare plăcere tânărului miliardar.

— Imi redați curajul, făcu el. În cele din urmă, nu sunt mai prost decât un altul... Și cu toate acestea dacă n'ași fi amoretat, îmi vine să cred că voi reuși să deviu un gentleman.

— Sunteți amoretat de Miss Betty Ford întrebă prințesa cu un surâs malițios.

William mișcă din cap, descurajat:

— Ea este o tânără fată prea fină, prea delicată, prea distinsă pentru ca să se mărite cu bidonul de petrol care sunt.

— Aveți mai multă încredere în valoarea d-voastră reală! Vă asigur că vă veți căsători cu Betty!

— Ea nu va vrea!

— Ba da, odată ce vă spun eu!

Și ea adăugă cu un ton ironic.

— Trebuie să știți că vreau să câștig

comisionul promis dacă veți încheia această căsătorie!

— În acel moment, soneria telefonului sună. William Grook alergă spre aparat.

— Allo! cine este acolo? întrebă el.
La celalt cap al firului, Miss Betti Ford vorbea.

La un semn al lui Grook, Sofia luă cel de al doilea receptor.

— Ți-ar place, scumpul meu William întrebă ea, să facem o plimbare prin parc călare după masă?

William încântat deschise deja gura pentru ca să accepte cu entuziasm, când prințesa prinzându-l de braț, îi zise la ureche cu o voce abea perceptibilă:

— Nu acceptați! Refuzați de data aceasta. Faptul acesta va mări plăcerea tinerei fete să vă vadă...

Tânărul rege al petrolului se supuse liniștit la această recomandatie, fără însă să înțeleagă utilitatea ei.

— Scumpa mea Betty, murmură el, îmi este imposibil pentru astăzi să-ți dau satisfacție... Sunt dezolat, dezolat, dezolat... nu pot...

— Nu-i nimic, ne plimbăm altădată, răspunse vocea îndepărtată a tinerei fete, care devenise deodată vexată.

William primi complimentele profesorului său.

— Bine jucat! îi zise, iată cum trebuie să vă purtați. Veți vedea că Betty se va teme că nu o mai iubiți și că va alerga după d-voastră.

— Numai să nu se supere, murmură William, temându-se deja că nemulțumise pe aceea de care era amoretat.

— Nu vă temeți! V'am spus că răspund de orice.

Sofia făcu atunci elevului ei numeroase recomandatii toate relative la modul cum trebuia să salute, să se prezinte, să sărute mâna damelor, să le ofere răcoritoare și îl învătă câteva formule banale dar politicoase pe care le întrebuițează oamenii galanți.

După această repetiție la care prințesa puse multă răbdare regele petrolului multă bunăvoință, acesta din urmă se arătă ceva mai curajos.

— Cred că aveți dreptate, zise el, văd că am făcut progrese.

— Mai multe chiar decât vă închipuiți!

— Atunci, credeți că în seara aceasta pot să debutez în societate fără să par prea ridicol... Tremur dinainte!..

— Ce fricos sunteți. Incredere v'am spus V'am promis că totul va merge bine... de altfel nu voi fi și eu acolo?

În cele din urmă profesorul și elevul se separară încântați unul de altul.

CAP. IV

Recepțiunea organizată de Cinthia se arătă dela început chiar în modul cel mai strălucit. Toți invitații constatară ce tână miliardară făcuse lucrurile cât se poate de corect și splendid.

Grădinile populate cu statuete și cu bănci de marmoră erau ușor luminate și ofereau aleele lor umbroase și pline de flori, perechilor obosite de dans.

Orchestra era de prima calitate. Aproape de bufetul încărcat cu gustările cele mai costisitoare se găsea un mic salon misterios, în care contrar tuturor legilor în vigoare, dușmanii regimului sec puteau găsi șampanie și licheururile cele mai vestite.

Prințul Zadie și Sofia, sosiți de vre-un ceas, se plimbară prin grădină, după aceea așezându-se ambii lângă un boschet de trandafiri, schimbară primele lor impresii.

— Mai adineauri am observat pe Cinthia, zise deodată tânăra fată, ea este încântătoare.

— Am văzut-o și eu, surioară dar fără să împărtășesc entuziasmul tău, ea nu este tocmai rău... iată tot.

— Spune mai bine că este îmbrăcată cu un gust perfect, ea are niște bijuterii admirabile! Nu este grozav de frumoasă, convin, cu toate astea, este departe de a fi urâtă. Nu te gândești, frate dragă, că sacrificiul pe care ți l'am cerut, va fi ceva mai ușor decât credeai la început.

Zadie, care nu lua niciodată lucrurile în serios, răspunse amabil:

— Dacă aș iubi pe Cinthia faptul acesta n'ar mai fi un sacrificiu și n'ași mai avea nici un merit să mă însor.

În timp ce Zadie și Sofia vorbeau astfel, Cinthia sosi lângă ei și luă de braț pe tânărul om.

— Scumpe prinț, îl întrebă cu o voce vibrătoare, aș putea fără să vă supăr să vă eer o lămurire asupra regatului d-vs dispărut?

— Desigur, răspunse Zadie, căruia acest fel de întrebări erau totdeauna desagreabile.

— Este exact, reluă Cinthia, că femeile în regatul d-tale purtau pantaloni și smoking și că își tăiau părul și își radeau sprincenile?

— Nu v'ați înșelat replică el, în regatul meu femeile nu erau mai inteligente decât în celelalte țări.

Zadie urma distrat această conversație

căci o voce pe care credea că o recunoaște întrebase pe un valet care staționa în anticameră :

— D-l Grook a sosit ?

Prințul căută să vadă persoana care vorbise, dar ea dispăruse deja în mulțime. Nu fără să suspine el continuă să-și joace rolul de amoret impus de necesitate și de dorința de a fi agreabil surorii sale.

Sarcina sa de altfel nu era foarte grea. Bogata moștenitoare îl admira, asculta tot ce zicea cu o religioasă atenție, și râdea cu lacrimi, la cea mai mica glumă.

El se decise să o menție în această dispoziție buna. Trebuia cu toate astea să bruscheze lucrurile :

— Am cunoscut multe femei scumpa mea Cinthia, începu el, și nici una n'a reușit să-mi captiveze inima. Faptul acesta vă va pare extraordinar, dar am rămas indiferent până'n ziua în care am întâlnit...

El nu putu să-și termine fraza, o ușoară busculadă se produse care, separându-l de Cinthia, îl puse în fața Betty ei.

—... O tânără fată la un anticar !.. pe aceea care mi-a vândut un tablou ! zise el terminând în onoare d-rei Ford, fraza începută pentru Cinthia.

Cauza ușorului tumult care se produse nu era alta decât sosirea miliardarului William, care uitase deja înțeleptele sfaturi a le prințesei.

La hotelul Britz, vestiarul special instalat cu ocazia seratei organizate de miss Cinthia era împărțit în două părți; una rezervată doamnelor, și cealaltă domnilor. În graba sa de a se debarasa de perdelele și pălăria sa, William, fără să privească, se repezise cu iuțeala unui porc mistreț urmărit de vânători în camera în care o mulțime de încântătoare persoane își aranjau toaleta sau coafura.

Observând pe tânărul miliardar, ele scoaseră o mulțime de țipete ascuțite și-i numiră, pușlama lichea și needucat.

Grook neînțelegând nimic din acest nou botez devenise roșu ca o cireașe și probabil că s'ar fi supărat dacă unul din servitori n'ar fi venit să-l ia :

— Vă cer scuze, domnule, dar vestiarul domnilor se găsește de partea cealaltă.

— Oare eram eu obligat să cunosc lucrul acesta ? replică el răsând, aceste doamne sunt grozav de nervoase !.. Poate că ele m'au luat drept un răufăcător și au avut frică de perlele lor.

Oh ! oh ! dacă e așa, ce bună farsă le-am jucat...

În timpul acesta, prințul legase prietenie cu Betty.

— Într'adevăr, declară el, hazardul este un dumnezeu foarte amabil, domnișoară, odată ce ne face să ne întâlnim din nou !.. Mă recunoașteți ?

— Foarte bine chiar, sunteți cumpărătorul tabloului meu. Ei bine ! Sunteți mulțumit de el.

— Sunt foarte încântat.. încât îl voi face să figureze în galeriile mele.

Puțin mai departe, William eșind din vestiar, se întâlni față în față cu prințesa Sofia.

Văd, zise ea, că nu este tocmai greu să reușești a face bună figură într'un salon.

— D-voastră, spuneți această, murmură el zăpăcit. N'am trecut bine pragul acestei locuințe și-am și comis o gafă enormă.

— Cred că prea exagerați importanța ei. — Am intrat ca o ghiulea în camera în care o grămadă de fete se îmbrăcau. Se pare că faptul acesta este incorect.

— Desigur, nu este de loc frumos, dar cazul acesta nu este prea grav. Trebuia să încercați să vă scuzați de această greșeală, să faceți pe doamnele pe care le cunosc să înțeleagă că sunteți miop.

— Ce minciună ! isbucni William răsând cu hohote. Eu am o vedere excelentă.

— Nu este momentul potrivit a vă lauda, replică tânăra fată.

— În zadar încerc, prințeso, nu mă simt deloc în elementul meu.. Cu toată bunăvoința mea, am teama că voi rămâne toată viața un om lipsit de maniere !..

Între prinț și Betty conversația devenea din ce în ce mai familiară :

— Acum când v'am regăsit, isbucni Zădie cu entuziasm nu vă părăsesc deloc. Nu vreau să vă mai pierd !

Zămbind vesel, Betty se arătă incredulă :

— Nu vă aprindeți așa de repede. Desigur sunt foarte mândră fiindcă sunt obiectul acestor declarațiuni înfocate dar pariez că nici nu știți cine sunt.. Nici nu știți măcar cum să mă numiți.

Cine sunteți, știu foarte bine : sunteți aceia pe care iubesc ! Numele d-voastră nu mă importă căci știu prea bine că numai unni vă șade foarte frumos : acela de prințesa..

Miss Cinthia care se apropiase încet de cei doi tineri auzi această ultimă frază și apărând pe neașteptate zise :

— Văd că n'am nevoie să prezint pe Alteța Sa prințul Sicava încântătoarei Betty Ford.

Cu un gest prietenesc, ea atrase pe Betty. — Flirtați, scumpă amică ; este sigur că prințul pare că vă apreciază foarte mult și

am crezut că am observat că nu vă displace de loc.

Tânăra fată se roși.

— Vrei, scumpă amică, să-ți spun adevărul, murmură ea pe șoptite, prințul îmi place, îmi place grozav de mult... dar amorul nu este permis astăzi acelor care n'au un cont la bancă, un cont serios, și nici un creditor.

La această declarație, cu toate că se reținu cât putu mai mult, Miss Cinthia lăsa să-i isbucnească satisfacția. Ea se înveseli deodată; așa dar rivala ei îi lăsa pe omul iubit.

— Ai dreptate, scumpă Betty; la epoca noastră trebuie să fim practice; așa dar te-ai hotărât să-l iei pe William Grook în căsătorie.

— Da. Decizia mea este irevocabilă! Ce

Ea luă un dollar din poșetă și-l puse în mâna lui

vrei? Trebuie să ne plătim datoriile...

Cele două tinere fete intrară în sala balului împodobită cu coșulețe de flori, cu plante înverzite și cu arbuști rari.

William, care acompania pe prințesa Sofia, găsi în fine pe Betty pe care o căuta neliniștit dela sosirea sa.

Un moment el admiră frumusețea ei blondă și mândru de alegerea sa o luă de braț, și cu surâsul pe buze, cu capul aruncat spre spate, cu pieptul bombat, ca un om fericit să trăiască, trecea prin mijlocul grupelor invitaților.

Zadie, care bea din ochi pe Betty și clădia deja cele mai frumoase visuri, eși deodată din extazul său văzând pe acest băiat comun cum îi răpește obiectul frumoseilor sale visuri. El rămase trăznit a-

proape văzând cu ce autoritate William apucase brațul tinerei fete. Un om avea așa dar drepturi, asupra aceleia pe care și-a ales-o? Fără să-și dea seama un sentiment de gelozie se născu în inima sa. Trebuia să știe. El se apropie de Miss Cinthia pentru ca să o întrebe.

Cu un aer detașat, el o chestionă:

— Cine este acest enorm invitat, miss?

— Puteți să ziceți enorm, Zadie, căci este William Grook, regele petrolului și vă asigur că el cântărește câteva miliarde. Betty are noroc, căci el este logodnicul ei, după cum se afirmă...

La această revelație, figura amabilă a prințului se întunecă și cu sinceritatea tinereții sale, conștient de fizicul său avantajos, el replică cu o voce supărată:

— Ar fi putut găsi ceva mai bun.

Cinthia suspină resemnată, simțind bine că nici persoana ei, nici averea ei n'ar tenta vreodată pe prinț. Pentru ea, care nu cunoștea amara problemă a vieții materiale, era greu de înțeles pentru Betty neglijă pe acest frumos tânăr, simpatic, vesel, alături de care existența trebuia să fie o adevărată fericire și prefera sacul cu dolari a lui William Grook. Pentru ca să nu-i ghicească gândurile, ea zise cu voce tare:

— Ca dansator, am aceeaș părere, priviți numai puțin. Fără greutate William ar fi răbdat să audă muzica dar ca să-l faci să danseze, acest lucru era cu totul altă mâncare de pește.

Imediat ce orchestra atacase o melodie din cele mai noi, William atras fără să vrea de Betty la dans, începu să sară prin mijlocul perechiilor întocmai ca un tânăr elefant. Nemergând după melodie, vecinătatea sa devenise reductabilă pentru toată lumea; odată călca degetele unei tinere miss, odată se ciocnea cu un gentleman nebănuit și fiecare se îndepărta de stângaciul colos cu o reală teamă în cât un mare gol se formase în jurul lor. Singuri, în prezent, în mijlocul salonului, ei păreau că execută un «numero» spre marea veselie a asistenței.

Betty, teribil vexată, ar fi voit să dispară printr'o trapă. Văzând tot ridicolul situației, ea regreta deja supărătoarea ideile și ghicea aproape veselia ce producea această exhibiție.

La rândul său, William, nu era de loc mai mândru.

— Să ne oprim, zise el tinerei fete. Simt că dacă am să mai dansez, voi face o nenorocire!

— Reține-te până la sfârșit, murmură

Miss Ford, imediat ce orchestra va înceta vom merge la locurile noastre.

Asistența continuă să se veselească de stângăcia și gafele nefericitului William care, simțind ațintite asupra lui privirile măndrelor frumuseți din a Cincea Alee, își pierdu de tot capul. Prins într'un vârtej al valsului, el voi să se oprească dar alunecă pe parchet și se întinse cât era de lung pe jos.. Betty din fericire, se degajase repede, și nu-l urmase în căderea sa.

Invitații râdeau cu hohote. Serata promitea a fi foarte veselă. Câțiva insinuau chiar că prețiosul miliardar nu trebuie să fie decât un clown, un comic plătit foarte scump de Miss Cinthia pentru ca serata ei să fie mai strălucitoare ca de obicei.

O altă grupă înconjură pe William și doi din tinerii prezenți îl ajutară să se ridice.

Betti căuta un motiv de ceartă

Condus la bufet, nefericitul băiat bău un pahar cu șampanie pentru ca să prindă curaj, dar când reveni în sală, Betty dispăruse deja în mijlocul dansatorilor, condusă de un tânăr snob.

Supărat, încă rușinat de întâmplarea sa, el se duse să se așeze la o parte pe o bancă care disimula o ușă, lucrul acesta îl costă o nouă supărare: trei tinere fete ignorând prezența sa vorbeau între ele și urechile lui William auziră aceste aprecieri pe care ele le schimbau asupra persoanei sale:

— Pentruce oare Betty a lăsat să iasă pe ursul ei din cușcă? zise una.

Alta găsi că Betty a fost foarte răbdătoare și a treia asigură într'un hohot de râs că ar fi mai prudent să fie remis în cușca sa mai de vreme:

Răbdarea lui William ajunsese la capăt; desgustat complet de recepțiunile mondene, se îndepărtă supărat contra tuzor și chemând la o parte pe un valet îi zise:

— Te rog, spune-i domnișoarei Ford, că aștept în automobilul meu pentru ca să o reconduc acasă.

El plecă înjurând.

— Recepțiunea lor, am văzut-o destul! Puțin a lipsit să-mi sparg și capul.

Și supărat, înghemuindu-se într'un colț al limuzinei, el începu să se gândească la mentalitatea și manierele complicate ale oamenilor din societate.

Prințul asistase, fără să zică vreun cuvânt, la episodul care se terminase prin fuga lui William. Miss Cinthia, care se găsea într'una lângă el, comenta incidentul:

— Numai ridicolul omoară, nu știu dacă Betty va erta această fatală serata lui Groom. Prea multă indulgență i s'ar cere.

Ea voia să cunoască sentimentele lui Zadie, care imediat luă apărarea tinerei fete:

— Am cunoscut multe femei, Cinthia dar nici una...

— Nu este atât de bună, de dulce, de încântătoare ca atrăgătoarea Betty? Întrerupse ea. Nu mințiți! Știu că o iubiți la nebunie...

— N'am obiceiul să mint, răspunse liniștit monarhul detronat care își găsisse tot calmul, iubesc pe Betty.

Tinerei miliardare îi venea să plângă; se reținu însă și replică vesel:

— Cu atât mai rău pentru mine. Știam lucrul acesta și nu mă supăr, căci Betty merită să fie iubită...

Prințul o privi prietenos.

— Dragă Cinthia, ești bunătatea chiar!...

— Dar, continuă tânăra fată, Betty nu este bogată. Cum contezi să faci pentru ca să eși din încurcătură?

— Muncind.

— Oare-i posibil?

— Da! Dacă am rămas până'n prezent fără ocupație, este fiindcă nimeni nu putea să creadă că un prinț poate să muncească ca un simplu muritor.

Ambii, mai vorbiră un moment cu inima deschisă, după aceea Zadie se îndepărtă, căci văzuse pe Betty, care se îndrepta spre vestiar. El o reajunse în vestibulul decorat cu palmieri și cu arbuști exotici și luându-i mâinile o chestionă:

— Vă regăsesc în fine. Vreau să vă cer o explicație. Ceeace mi s'a zis nu-i serios?... Nu-i așa, domnișoară?... Nu o să vă căsătoriți cu Groom?...

Betty zâmbi amuzată.

— Cum vreți să știu lucrul acesta? replica ea. Grook nu mi-a vorbit încă de nimic, îmi face curte, dar este tăcut ca o stâncă.

— Ah! Cu atât mai bine! izbucni Zadie deodată vesel. Aprob mutismul acestui om căci vă iubesc, eu, și vă spun lucrul acesta...

Conversația continuă mult timp încă. În fine Betty amintindu-și că William o aștepta în automobil salută pe galantul ei amarez.

— Vă las să fugiți, declară Zadie, dar promiteți-mi că ne vom revedea mâine. Vă rog din tot sufletul!

— Imposibil, scumpul meu prinț, mâine sunt invitată la Head-Point în proprietatea d-lui Grook.

Ușoară ea dispăru și reajunse pe William care, după ce fumase două țigări, începuse să găsească timpul lung și se plimba dealungul trotuarului. Supărarea sa nu rezistă zâmbetului tinerei fete și ambii luară loc în somptuosul Rolls-Royce care trebuia să reconducă pe tânăra fată la tușa ei.

Ea era departe deja când Zadie într-una la locul unde ea îl părăsise, fixa încă ușa prin care dispăruse adorabila viziune pe care mâine Grook putea în voe să o contemple.

Această idee îl urmărea, și îi deveni în curând insuportabilă. El începu să vorbească singur:

— Head-Point? Nu cunosc!... și nu vreau ca ea să se ducă.

Un servitor trecând pe lângă el, fără să știe pentru ce, el îl întrebă dacă cunoaște Head-Point.

— Foarte bine, domnule; chiar acolo se găsește proprietatea domnului care în seara aceasta a căzut în timp ce dansa. Tocmai el chiar m'a însărcinat să-i găsesc un majordom.

— Zadie avu o lungă conversație cu servitorul, dar când ea se sfârși, el părea foarte încântat.

CAP. V

Vila pe care o poseda tânărul miliardar era situată în plină câmpie, într'un peisaj foarte pitoresc, înconjurată de vaste grădini și posedând tot confortul imaginabil. William iubea mult această locuință rustică unde putea să se îmbrace după voe fără să se conformeze etichetei.

Acolo, a doua zi după faimoasa recepțiune organizată de Miss Cinthia, el primi

pe blonda Betty și pe tușa ei, doamna Gordon.

Când ele sosiră în automobil, el era ferm hotărât să-și facă cererea sa în căsătorie în ziua aceea chiar sau de nu să rămâie ffacău toată viața.

El găsi fraza amabilă, de circumstanță, pe care o ponctua cu un puternic shake-hand.

— Sunt fericit că ați binevoit să veniți astăzi să-mi înveseliți casa. Intrați, vă rog, servitorul vă va lua bagajele și vă va conduce în apartamentul d-voastră. Trebuia să fie aci, dar nu-l am în serviciu decât de astăzi și nu este obișnuit încă cu serviciul. Am să-l chem.

Un «James» răsunător, țipat de William cutremură casa.

Sus, într'o cameră, James, foarte elegant în costumul său își examina curățenia mâinilor sale, care erau albe și fine, când auzi strigătul lui William. Un zâmbet trecu peste buzele sale și surzând el alergă sa primeasca ordinele stăpânului său.

Betty, trăsniță de mirare, privi pe James, care luând valizele o rugă pe ea și pe d-na Gordon să-l urmeze.

Sosit la ușa uneia din camerele care erau destinate vizitatoarelor, el se dădu la o parte pentru ca să le lase să treacă. D-na Gordon intră prima. Betty, odată singură în fața majordomului, îl privi îndelungat întrebându-se dacă nu era victima unei halucinații.

Acest servitor semăna trăsătură cu trăsătură cu cineva din înalta societate a căruia amintire îi era foarte dulce. James, care o privea zâmbind, păstra o tăcere respectuoasă, așteptând buna plăcere care întârzia în fața ei și a cărei privire îi răscolea obrazul.

În cele din urmă, neavând curajul să-l chestioneze pe acest valet enigmatic, Betty are o idee diabolică.

Pentru ca să cunoască acest suflet și să știe dacă este chiar a unui servitor, ea luă din poșeta ei un dollar și îl puse în mâna lui. Un ridicat din umeri al tânărului om și obrazii lui deodată înroșiți de rușine indicară repede tinerei fete cât de puțin obișnuit era să primească asemenea daruri, și răzând de buna ei farsă, ea închise ușa în nasul acestui servitor improvizat.

Abia remis din această rușine, James se auzi din nou chemat de William, un fericit muritor, care așezat într'un fotoliu larg trăgea dintr'o pipă de spumă de mare.

James se plantă, în fața lui, cu capul drept, și întrebă care sunt dorințele stăpânului său. William dorea foc.

Indreptându-se pentru ca să caute chibrituri, James furios, mormăi:

— Foc? Cu plăcere, scumpul meu, pentru ca să arzi de viu. Astfel, în gând, el dorea pentru regele petrolului.

Ora dejunului sunând, Betty mai frumoasă ca oricând se sçoborâ fără să fie urmată de d-na Gordon.

— Tuşa ma însărcinat să-o scuz, explică ea, o puternici migrenă o obligă să rămâie în camera ei.

— Cu atât mai rău și cu atât mai bine, zise William cu naivitate. Vom dejuna împreună, lucru ce va fi mai încântător. Să trecem la masă căci am o foame de lup.

James se pregătea deja să servească. Atunci Grook confidențial se aplecă spre Miss Betty.

— James este un servitor dintre cei mai stilați. El a plecat dela prințul Sicava, având cele mai bune certificate.

La această revelație, Betty zâmbi în mod învingător sigură din acel moment că acela «care eșia dela prințul Sicava» era chiar prințul în persoană, prințul care pentru ca să o reajungă, întrebuițase această stratagemă.

Cum va încerca să-i vorbească? Lucrul acesta era imposibil odată ce ea era oaspetele regelui petrolului, acesta din urmă trebuind să-i fie toată ziua tovărășie. Ce spera dar Zadie? Vederea rivalului său nu putea decât să-l contrarieze; pentru ce dar în acest caz venise să o vadă flirtând cu rivalul ei?

Toate aceste chestiuni și le puse Betty în câteva clipe. Auzind pe William plângându-se că este rău servit, ea ridică capul și nu putu să se oprească de a nu râde.

— Intr'adevăr, zise ea, lingura este foarte mică, Trebuie să credem că în țara sa, prințul nu se făcea servit ca în America.

Grook era contrariat, rănit în amorul său propriu de miliardar.

El trebuia să fie mai mult încă. Prințând puțin curaj, el luă mâna d-rei Ford și o mângâie cu stângăcie tot căutând un cuvânt iubitor cu care ar fi putut să-l murmure când, deodată, avu senzația că un lichid caldîcel, aluneca pe mâna sa: Zadie îi jucase această festă; Impins de gelozie, el vărsase pe mâinele lui William puțină supă în timp ce-l servea pentru ca să dea drumul degetelor pe care le ținea prizoniere.

Botezat drept prost, bleg, inbecil, el își închipui alt lucru și puțin după aceea el vărsă puțin sos pe reverul hainei lui Grook, li oferî o farfurie cu mâncare prea caldă pentru ca să se arză, înfine o serie de accidente care sfârșiră prin a exaspera pe cei

doi tineri în așa măsură încât părăsiră masa fără să-și fi terminat dejunul.

Betty, respingând desertul oferit de Zadie îl privi cu o privire fulgerătoare.

— S'a terminat, mulțumesc, îmi este imposibil să dejunez în asemenea condițiuni.

Tânărul om regretă faptul că ea suferise contra-lovitura farselor sale dar el se felicită în acelaș timp fiindcă otrăvise ziua lui William. Vai! ziua nu se terminase încă și gelozia prințului urma să fie supusă la o nouă probă.

— V'ar plăcea, domnișoară, zise Grook, să facem o mică plimbare prin parc?

— Cum de nu, replică tânăra fată care, dotată cu un caracter vesel, își regăsisse imediat buna voință, odată ce n'avem altceva mai bun de făcut.

Și ea isbucni într'un hohot vesel de râs încât William se simți imediat debarasat de timiditatea sa.

— Ea este înecântătoare, se gândi el, iată momentul în care trebuie să-i fac declarația mea. Pariez că o va primi bine.

Căsnindu-se să-și amintească sfaturile prietesei el întinse galant mâna spre Betty și o condu-se până la o bancă ferită de arșita soarelui de umbra câtorva pomi frumoși.

În timpul acesta, din colțul unde se ascunsese, prințul nu pierdu nimic din această scenă, El era furios că în ciuda răului dejun servit, ei păreau încă de acord!

— Dacă îi las mai mult timp să vorbească împreună totul este pierdut... William prea a prins curaj!

O clipă după aceea, el se avansă cu pași măsuțați până la banca unde era așezat William și Betty și cu un curaj de care se miră el singur zise:

— Tuşa d-voastră găsindu-se mai rău, m'a rugat să vă spun să vă duceți până la dânsa.

— Alerg, răspunse tânăra fată grăbită. Scuză-mă, scumpul meu William, sârmana mea tușe este atât de delicată... În realitate, d-na Gordon era sănătoasă tun. Ea aranjase să-i vie dejunul în cameră și mâncase cu poftă, dar crezuse că este frumos lucru să lase pe cei doi „porumbel” pentru ca tânărul rege al petrolului să aibe toată libertatea să-i curteze nepoata. William, supărat foc, aruncă lui James o privire care nu anunța nimic bun. În acel moment, el i-ar fi frânt gâtul cu cea mai mare plăcere James făcându-se că nu observă nimic, întrebă foarte politicos.

— Domnul dorește ceva?

— Nu, poți să te retragi! Șterge-o! Te-am văzut destul! Am vrut să te tri-

met să duci o telegramă la poștă, dar m'am gândit că vei comite o nouă dobitocie! Mă duc eu singur!

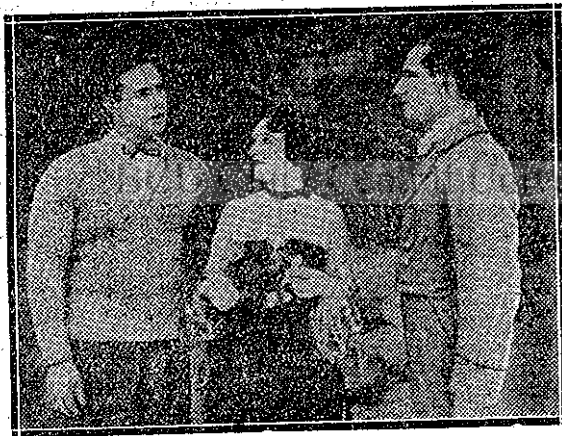
Miliardarul dispăru și imediat Zadie luă o tăviță, un pahar și o carafă și alergă spre apartamentul ocupat de Betty. Chiar tânăra fată îi deschise, supărată și făcându-se că nu-l cunoaște.

— Ce doriți încă? întrebă ea pe prinț. Te rog, James, nu te amesteca în ceace nu te privește.

— Aduc apă la gheață pentru d-na Gordon, răspuse Zadie.

El se pregătea să-i descopere adevărata sa personalitate, să-i cadă în genunchi, când d-na Gordon apăru și-l concedie cu un ton sec.

Restul zilei și al nopții trecu fără ca prințul să se fi putut apropia din nou de aceea pe care o iubea.

William găsi pe prințesa Sofia vorbind cu majordomul

În revanșă, el comise o mulțime de gafe care sfârșiră prin a scoate pe William din răbdări. Dacă nu concedie imediat pe acest majordom stăt de stângaci dar în acelaș timp și atât de distins, asta o făcu de teamă că James să nu mărturisească celorlalți miliardari secretele lui, dar își jură să ia primul pretext plauzibil pentru ca să se debaraseze de acest servitor prost.

CAP. VI

Când William se duse la biuroul poștei, el telefonase prințesei și o chemase în ajutorul său. Fără asistența ei, el se simțea din nou incapabil să obție consimțământul d-rel Ford.

Prințesa avea numeroase motive pentru ca să se arate serviabilă față de Grook.

Ea sosi chiar a doua zi dimineața în automobil.

William o primi cu un suspin de ușurare și arătându-i grădinile, el îi povesti toate nenorocirile care se abătuseră asupra lui.

— Sunt supărat foc pe acest majordom conchise el. Puțin a lipsit să nu inebunesc. Imi vine să cred că a făcut totul într'adins pentru ca să nu vorbesc cu Betty. Toată noaptea n'am închis ochii măcar.

Vocea dulce și armonioasă a Sofiei îl liniști:

— Voi aranja eu toate acestea zise ea. Acum odată ce sunt aci lucrurile își vor schimba aspectul lor.

În timpul acestei conversații d-na Gordon, foarte mirată de prezența unei alte tinere femei în vilă, se apropiase în timpul absenței de câteva minute pe care William o făcuse, pentru ca să interpeleze pe noua venită.

— Ignor, scumpă doamnă zise ea cu un ton acru-dulce, dacă d-l Grook are și o altă invitată?...

— Nu sunt invitată, Doamnă, ci am venit aci pentru afaceri... și pentru afaceri care nu privesc decât pe mine.

Supărată, d-na Gordon trebui să se retragă în momentul acela chiar căci William revenea. Acesta termină să informeze pe profesorul lui asupra supărărilor sale, făcând apel la abilitatea lui diplomatică:

— Trebuie să aranjați lucrurile, conchise el. Prințeso, dacă această situație mai durează încă 24 ore, voi deveni cu totul idiot...

Vesel, Sofia îl încurajă, afirmându-i că supărările sale după cum zicea el, se vor termina în curând.

În timpul acesta, tușa Gordon sosise deja în apartamentul pe care îl ocupa cu nepoata ei.

— Betty, îi anunță ea neliniștită, se petrec aci niște lucruri extraordinare: o prințesă a sosit aci pentru afaceri...

— O prințesă?

— Da, am auzit pe William dându-i acest titlu. Dar cine este această prințesă și ce afaceri a venit să trateze? Iată ceea ce nu cunosc.

— Trebuie să fie prințesa Sicava... Într'adevăr, scumpă tușă, mă întreb ca și dumneata ce a venit să facă la Head-Point?

— Eu, nu mă îndoesc! Trebuia să vezi ce ochi făcea această prințesă lui Grook...

Cu toate că nu iubea la nebunie pe William, Betty aplecă capul supărată găsind desagrababil faptul că este înlocuită de o rivală.

— Tușico, mă întreb de multe ori dacă William ține la mine?

D-na Gordon se pregătea să răspundă când se produse un incident neașteptat. Marele pat din mijlocul camerei începu să sară într'un mod neliniștitor.

— Doamne! isbucni Betty înspăimântată un cutremur de pământ.

— Deloc! replică tușa ei care conserve toată prezența ei de spirit, este câinele lui William. Mă duc să spui servitorului să vie să-l caute.

Și d-na Gordon care avea mare teamă de câini, se grăbi să dispară.

Rămasă singură, tânăra fată constată că animalul se sbătea sub pat, lătrând furios ca și cum s'ar fi luptat cu vre-un dușman invizibil. Sgomotul era asurzitor.

— Vei face în fine? stripă ea. Aide vino aci, murdar animal.

La acest apel, patul se clătină mai grozav și Betty observă că dedesubt se ascundea.. James majordomul, al cărui costum sdrعنٹuit, atesta rezistența pe care o opuse inamicului său.

Strecurându-se în camera tinerei fete, prințul surprins de sosirea d-nei Gordon nu găsisse nimic mai bun de făcut decât să se ascundă sub această mobilă, dar buldogul, fidel păzitor, mirosise prezența lui și după o luptă grozavă, el reușise să îl forțeze să-și părăsească ascunzătoarea.

Domnișoara Ford era indignată:

— Ce faceți aci?... isbucni ea. Este rușinos din partea d-voastră.. Am să vă predau pe mâna poliției..

— Calmează-te Betty, răspunse prințul cu cel mai mare calm. Am să vă explic totul, odată ce nu m'ați recunoscut, sunt amoretz d-tale de eri, adică prințul Sicava.

—Stiu... Ceeace trebuie să-mi explicați este ce ați venit să faceți aci, domnule.

În acel moment, vocea sonoră a lui William se auzi de partea cealaltă a nșei.

— Doamne! isbucni Betty disperată, îmi pierd reputația dacă vă găsește aci. Fugiți! Ascundeți-vă! Oriunde numai să nu vă găsească aci!

Prințul zăpăcit căută o ascunzătoare.

— Repede, strigă ea arătându-i o mică ușe, prin fereastra dela camera de baie, puteți să scoborați în grădină.

Prințul dispăru grăbit în momentul chiar în care William urmat de d-na Gordon intra în camera pentru a scoate câinele.

Zadie traversă sala de baie cu iuțea unui fulger, încălecă pe fereastră și se pregătea să sară în grădină când rămase mut de surpriză găsindu-se în fața surorii lui, prințesa Sofia. Negăsind nimic de

zis, el rămase așezat pe pervazul ferestrei.

— Ce faci aci? întrebă ea, nu mai puțin mirată decât el.

El începu să râdă.

— Sunt de eri noul majordom al d-lui Groom. Nu vezi oare costumul meu?

— Ce nebunie!

— Dar tu!.. Pentruce ești aci?..

Prințesa Sofia surăse la rândul ei.

— Eu, murmură ea, fac tot posibilul pentru ca d-l Groom să se căsătorească cu Miss Betty Ford.. Am motive pentru aceasta.

Fratele și sora schimbară câteva păreri. În timpul acesta, Betty, deja foarte energică de subita apariția a prințului, căuta un motiv de ceartă lui William.

— Mă curtezi pe mine, isbucni ea deodată, și în acelaș timp inviți și alte tinere fete!

— N'am invitat pe nimeni.

— Nu spuneți adevărul.. Și prințesa Sicava, vreau să știu ce face aci?

— Ea a venit pentru afaceri! răspunse William, răsând cu hohote, lucru ce exaspere Betty la culme.

— Râzi, isbucni ea, fiindră ești culpabil! Du-te! Lasă-mă să-mi termin toaleta! Vei reveni să mă găsești într'o jumătate oră când vei fi dispus să mărturisești tot adevărul.

William se supuse liniștit, după cum făcea într'una și se duse spre parc. El găsi pe prințesa Sicava vorbind cu majordomul. El se gândi că și James primea lecții de educație.

— James, ordonă el, cu un ton aspru, du-te să-mi cauți tabacherea dar repede însă!

Rămas singur cu prințesa miliardarul zâmbi.

— Știți, zise el, că sunteți foarte încântătoare și bună.

— Odată ce mi-ați telefonat să vii am alergat imediat.

— Da am nevoie... nu știu cum să încep pentru ca să îi declar amorul.

Tot vorbind el se așezase pe bancă alături de Sofia.

— Foarte bine, zise ea inchipuți-vă că sunt Miss Ford. Am să vă arăt modul și am să vă dau o lecție bună, începeți prin a pune mâna dreaptă, aci pe umărul meu, după aceea luați-mi mâna stângă și aplecați-vă ușor spre mine.

William luase cu multă complezență atitudinea pe care i-o indica încântătorul său profesor și surădea fericit când James reveni cu tabacherea în căutarea căreia fusese trimes.

Prințul, văzându-și sora într'o atitudine atât de familiară, încruntă din sprâncene.

— Luam o lecție de maniere... bălbăi miliardarul, intimidat.

— Da, adăugă prințesa, repetam o scenă de amor.

— Dacă domnul îmi permite, reluă grav pretinsul majordom, aș putea să vă dau și eu câte-va sfaturi.

— Pentru ce nu? aprobă Sofia foarte amuzată.

— O atitudine ceva mai familiară, dacă vă place, ordonă prințul, mai mult abandon!

— Bine! Foarte bine! Și acum sărutul!

William, abia atinse buzele prințesei în trecăt Zadie, care avea în gând o idee curioasă, declară că sărutul nu este dat bine.

— Nu, trebuie mai mult foc, aide, mai mult.

Grook căruia îi plăcea grozav această repetiție, nu mai avu nevoie de încurajări și fu rândul prințesei să se roșească, în timp ce rezista din ce în ce mai slab atacurilor miliardarului.

Zadie provocase într'adins această atitudine compromițătoare care putea să-i servească mult mai bine decât cele mai elocvente declarații de amor.

Alergând cât îl țineau picioarele în căutarea Bettiei, el o găsi pe terasa vilei. Nebun de bucurie, o luă de mână, atrăgând-o spre banca pe care se dădea o «lecție de amor într'un parc». În curând el se opri în spatele unui tufiș și murmură la urechea tinerei fete.

— Iată, privește... Privește pe acela pe care vrei să-l iei de soț.

Tânăra fată nu-i venea să creadă ochilor. Acest William care în fața ei era atât de timid, se revela ca foarte întreprinzător.

Un «Oh» indignat scăpă de pe buzele ei.

— Ah! ah! făcu Zadie, nu vă place fiindcă face așa...

Și repedă el sărută pe tânăra fată. O palmă fu răspunsul.

Fără să se descurajeze, prințul prinzând mâinele tinerei fete continuă vesel:

— Și ce? I-ai fi interzis lui să facă așa...

Un al doilea sărut îi închise gurița război miciei blondine împiedecând-o să vorbească.

După aceia atrăgând-o spre garaj, el o rugă, deodată serios:

— Să ne grăbim, iubita mea, el o invită să se sue, dar cum Betty, supărată, re-

fuza, el o prinse în brațele sale și o așeză pe canapea. Dintr'un singur salt, ea se găsi jos și se pregătea să fugă. Mâna de fier a prințului o prinse din nou:

— Betty, amorul meu, fii cuminte. Te iubesc și știu bine că nu iubești pe Grook. Să fugim!

Zicând aceste cuvinte, el o reazează pe perne. După aceea se sui lângă ea și apăsă pe acceleratoarele. Ca un bolid, automobilul trecu prin alei, trecu grila și sosi în stradă. D-na Gordon care abia avusese timpul să asiste din depărtare la ultimul episod al răpirei nepoatei sale, rămase ca trăsniță. Toate speranțele ei se sfărâmau.

De pe peron, observând pe William și Sofia, ea aleargă înaintea lor.

— Dacă ați ști? se plânse ea. Majordomul a răpît pe Betty... El a luat și automobilul d-voastră...

Ea se aștepta să vadă pe William disperând.

— El a făcut asta? răspuse William vesel. Ce magnific! Li dublez leafa și îi fac cadou casa grădinarului pentru ca să-și instaleze menajul.

— Dar el nu este un majordom, întreprinse Sofia, este prințul Sicava în persoană! Prințul Zadie este fratele meu. Înțelegeți acum?

De când sărutase pe prințesă, William era cu totul alt om. El devenise tot atât de întreprinzător după cum era mai timid înainte.

— Dacă consimțiți să deveniți soția mea, declară el cu entuziasm, fac din fratele duminicilor un rege, un rege al petrolului, bine înțeles!

Un nou sărut fu răspunsul tinerei prințese emoționate.

Totul se aranjase. Chiar și pentru d-na Gordon, Betty Ford va fi soția unui miliardar.

Cei doi fugari apărură două ore mai târziu, după ce fuseseră căsătoriți de un pastor.

Betty la început rezistase din toate forțele. Zadie o răpise în automobil în modul cel mai romantic. În zadar, strigă ea că vrea să scoboare, căci el mărea într'una viteza.

— Inclinește dacă mă iubești! se rugă ea înfine.

Prințul se supuse imediat. Nu numai că încetini, dar și stopă... tocmai în fața unei biserici.

— Domnișoară, zise el tinerei fete, ajutând-o galant să se scoboare din auto-

mobil, am onoarea să vă cer mâna.

Ea rămase tăcută, „cine nu zice nimic, consimte“.

Zâmbetul fericit al blondei logodnice zicea mai mult decât cele mai iubitoare fraze.

Seara, avu loc un banchet monstru la vila din Head-Point, dar regele petrolului, în această ocazie memorabilă, se lipsi de serviciile cumnatului său, prințul majordom, și făcu să vie dintr'un mare restaurant vecin câțiva servițori și menu-ul.

— SFÂRȘIT —

„FILMUL COMPLECT“

a publicat :

No. 1. - COBRA de Maurice Aubyn

No. 2. - SACRIFICIUL SUBLIM de Aubyn

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IN CURÂND

va apare :

„ECRANUL“

Mare revistă de informații cinematografice

GALERIA BIOGRAFIILOR

Julia Faye

Cu toate că este încă la etatea fericită la care o tânără artistă de Cinema poate fără dificultate fizică sau morală... să interpreteze role de ingenuă Julia Faye se numără deja printre veteranii ecranului. Ea s'a născut la Richmond, în statul Virginiei, întocmai ca și camarada ei Elinor Fair. Ea era încă copil când părinții ei veniră să se stabilească la Saint-Louis unde fu crescută.

Inteligentă și silitoare, mica Julia, urmă mai târziu cursurile universității din Illinois, căci ambiția ei era să devie profesoară.

Din fericire, providența nu dormea.

Miss Faye ar fi devenit dar profesoară dacă, în 1915 câțiva amici n'ar fi fost de părerea că ea avea tot ce trebuia pentru a deveni o mare artistă.

Julia Faye se decise să încerce acest lucru. Ea se duse la Hollywood. David Griffith remarcă originala frumusețe a acestei tinere fete, care n'avea nici o experiență asupra teatrului și a ecranului și îi incredință un mic rol în filmul „Intolerance“. Debutanta se arată atât de naturală și fotogenică încât Mack Sennett o angajă pentru comediiile lui. Doi ani mai târziu Julia Faye fu angajată de Paramount și apără într'un mare număr de filme printre care în : „Paradisul nebunilor“, „Patul de aur“, „Cei zece comandanți“ etc. etc.

Când Cecil de Mille părăsi Paramountul pentru ca să fondeze Producers Corporation. Julia urmă pe marele metteur en scene care o făcu să turneze în Fantoma Tre-cutului cu Vera Reynolds și Joseph Schildkraut și în „Prințul Vesel“.

În „Cântecul Luntrașului“ ea interpretează rolul Mariskei, mica țigăncușe care este înamorzată de luntrașul Feodia.

În urma acestui succes, încântat de interpreta sa, metteur ei en scène o legă

de firma cea nouă printr'un lung contract.

Filmele P. D. C. vor prezenta mai multe opere noi cu Julia Faye ca „Mica aventură“ cu Vera Reynolds, „Medicul dela țară“ cu Rudolph Schildkraut ș. a. m.

Intrebată în ultimul timp de proiectele ei, activa artistă răspunde imediat ;

— Când angajamentele mele actuale vor fi terminate, nu cer decât un lucru : o lună de vacanță pe care să o petrec în solitudine Munților Stâncoși.

Marele regisor american, Cecil B. De Mille i-a incredințat în filmul „Regele Regilor“ (The King of Kings) rolul Mariei din Betania.

Un artist român: JOSEPH SCHILDKRAUT

Posibil că mulți vor rămâne mirați citind aceste rânduri. Cu toate acestea ele cuprind adevărul cel mai curat. Frumosul interpret din cele «Două Orfeline» este de naționalitate română.

Tatăl său Rudolph Schildkraut este român și s'a născut în Transilvania, mama sa Unguroaică. S'a născut la Viena unde a crescut și a terminat liceul.

Emigrând cu tatăl și mama sa în America, el se instalează la San-Francisco. Făcând cunoștință cu Cecil de Mille, acesta îi oferă un rol în filmul său într'un film care n'a fost jucat în România niciodată.

El fu remarcat de regizorul celor «Două Orfeline» în care film interpretează rolul cavalerului de Vaudrey. Acest film fu pentru el și surorile Gish un adevărat succes. Peste puțin, jucă alături de Norma Talmadge în filmul Bayadera (The Song of Love).

Actualmente, Joseph, face parte din artiști companiei P. D. G. de care este legat și prin contract.

Ultimele lui producții sunt Fantoma Tre-cutului și Prințul Vesel.

GH. STELLATU

„FILMUL COMPLECT“

No. 4

apare **Duminică 30 Octombrie 1927**

ȘI PUBLICA

Tragedia Dragostei

ROMAN-CINEMA de JEAN VALRAS

SUBIECTUL :

Contele Eminescu este asasinat în mod misterios. Ca autor al asasinatului este arestat un oarecare Rubio, amantul unei femei pierdute.

Dupa multe aventuri, misterul este lămurit și Rubio este liberat. Cine este asasinul ?

Cititorii vor vedea lucrul acesta în Filmul Complect No. 4.

În acelaș număr cititorii noștri vor găsi și biografia lui Emil Jannigs.

Acest film este interpretat de cunoscutul artist german Emil Jannigs, Wladimir Gaidarov și Mia May.

Regia : Joe May

Premiera acestui film a avut loc în luna Septembrie la cinematografele Select și Bulevard-Palace.

In „FILMUL COMPLECT“

Vor apare în curând marile filme :

DON X... FIUL LUI ZORRO, cu Douglas Fairbanks

LEUL MOGOLILOR, cu Ivan Mosjoukine.

HOTUL IN PARADIS, cu Ronald Colman

CAMPION DE BOX, cu B. Keaton — Malec.

MICA ANNIE, cu Mary Pickford.

TRAGEDIA INTUNERICULUI, cu Ronald Colman și W. Banky.

TÂNARUL RAJAH și NOAPTEA ROȘIE, cu R. Valentino.

FRUMOSUL BRUMMEL, cu John Barrymore.

DANSATOAREA SPANIOLĂ, cu Pola Negri.

PELERINUL, cu C. Chaplin.

NOBIL ȘI VAGABOND, cu Koline.

CIRCUL REGAL, cu Pat și Patachon.

FIUL ȘEICULUI, cu R. Valentino.

SOTII CELIBATARI, cu Rod la Rocque.

PARADA CEA MARE, cu John Gilbert.

„FILMUL COMPLECT“ No. 4

publică Filmul :

Tragedia Dragostei

și Biografia lui Emil Iannigs.